



Opvs Theologicvm

In Tres Tomos Distribvtvm, In quo praecipua totius Theologiae capita
accurate pertractantur ... Adiecto ad finem Tertij Tomi Indice rerum
notabilium

Qui totam primam partem D. Thomæ, ac multa alia continet, quorum
Indicem sequens pagina dabit

Mauro, Silvestro

Romae, 1687

Q. 210. Vtrum dæmones possint homines seducere miraculis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84111](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84111)

QVÆSTIO CCX.

Verum dæmones possint homines seducere miraculis?

S. Thom. quæst. 114. art. 4.

1. **Q**uæritur primò, vtrum dæmones ad homines seducendos possint facere miracula.

Respondeo cum Sancto Thoma, quod sicut Angeli beati non possunt per suas vires facere propria miracula, quæ nimirum sint præter ordinem totius naturæ creatæ, vt cum eodem Sancto Thoma quæst. 110. art. 4. diximus quæst. 204. possunt tamen facere miracula latè sumpta, & quoad nos, nimirum quædam mirabilia excedentia humanam facultatem, & cognitionem: sic idem proportionalitèr dicendum est de Diabolo, & dæmonibus, siquidem post peccatum retinuerunt suas vires naturales, vt docet Dionysius cap. 4. de diuinis nominibus. In hoc sensu etiam aliqui homines, dum faciunt quædam mirabilia aliorum cognitionem excedentia, dicuntur facere miracula.

2. Addit Sanctus Thomas, quod sæpè mirabilia à dæmonibus facta verè, & non solum phantasticè efficiuntur, ac proindè licet non sint vera, & propria miracula, sunt veræ res. Ex. gr. Magi Pharaonis virtute dæmonum fecerunt veros serpentes, & veras ranas, ac non phantasticas. Cum Iob. 1. virtute Satanæ ignis cecidit de cælo, & familiam Iob cum gregibus pecorum vno impetu consumpsit, & turbdomum deiiciens filios eius occidit, hæc non fuerunt phantasmata, sed vera opera Satanæ, vt Augustinus dicit lib. 20. de Ciuitate, cap. 18.

3. Quæres secundo, quare Apostolus 2. ad Thessal. 2. signa, & prodigia, quæ virtute Diaboli facit Antichristus, vocet signa, & prodigia mendacia, dicens de eo: cuius est aduentus secundum operationem Satanæ in omni virtute, & signis, & prodigijs mendacibus.

Respondeo cum Sancto Thoma in respons. ad 1. rationem esse, quia vt Augustinus dicit lib. 20. de Ciuit. cap. 10. dicta sunt signa, & prodigia mendacia, vel quia mortales sensus per phantasmata decepturi est, vt quod non facit, facere videatur, vel quia illa ipsa etiam si sint vera prodigia, ad mendacium pertrahunt credituros non ea potuisse, nisi diuinitus fieri, maxime quando tantam, quantam nunquam habuit, accipiet potestatem.

4. Quæritur tertio, quanam transmutationes corporales possint fieri virtute dæmonum?

Respondeo cum Sancto Thoma in resp. ad 2. quod illas transmutationes, quæ possunt fieri per corpora, & semina diuersimodè com. mista, & applicata, possunt dæmones efficere, applicando corpora, & corporum semina per motum localem: siquidem Angelis, & dæmonibus corpora obediunt ad nutum, quoad motum localem, vt cum Sancto Thoma quæst. 110. art. 3. diximus quæst. 203. Transmutationes verò, quæ non possunt fieri virtute corporum, & seminum, nec Angeli possunt efficere. Et quia virtute corporum, & seminum non potest fieri transmutatio, per quam corpus humanum mutetur in corpus bestiale, vel corpus hominis mortui reuiuifcat, idèo dæmon non potest facere tales transmutationes. Hinc infert, quod si aliquando virtute dæmonum, & magorum videntur fieri tales transmutationes, non sunt verè, sed solum apparenter, & phantasticè, vel per hoc, quod dæmon mutet phantasiam, aut sensum externum hominis, ita vt res appareat alitèr, quam sit, vt cum Sancto Thoma quæst. 111. art. 3. & 4. diximus quæst. 205. vel per hoc, quod sicut aliquando format sibi corpora aerea, sic circumponit rei formam aliquam corpoream, ita in eius specie videatur. Hunc modum indicat Augustinus lib. 18. de Ciuit. cap. 18. dicens, quod phantasticum hominis, quod etiam cogitando, sine somniando per rerum innumrabiliū genera variatur, velut incorporatum in alicuius animalis effigies sensibus apparet alienis. Dæmon nimirum, qui in phantasia vnius hominis format aliquam speciem, ipse etiam potest formare corpus aereum simile, idque sensibus alicuius hominis offerre.

5. Quæritur quarto, si dæmones possunt facere prodigia quædam ad falsitatem persuadendam, quo pacto miracula sint efficacia ad fidem veritatem confirmandam?

Respondet Sanctus Thomas in resp. ad 3. quod vt dicit Augustinus lib. 83. quæstionum: cum talia faciunt Magi, qualia Sancti, diuerso fine, & diuerso iure fiunt. Isti enim faciunt querentes gloriam Dei, illi querunt gloriam propriam. Et isti faciunt per quadam priuata commercia, illi autem publica administratione, & iussu Dei, cui cuncta creata subiecta sunt. Idèo in confirmationem fidei fiunt miracula vera, & propria, quibus accedunt alia argumenta credibilitatis. In confirmationem autem falsi, fiunt miracula solum apparentia sine alijs signis credibilitatis. Sed de hoc accuratius egi in Tractatu de fide quæst. 19. num. 23.